

151 af 7. maj 1937 udfærdigede reglementariske, ordensmæssige bestemmelser vedrørende elektriske installationer, dog kun for så vidt de ikke er uforenelige med bestemmelser i nærværende lov.

§ 16.

Denne lov gælder ikke for Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft også for denne landsdel med de fornødne lempelser.

Loven træder i kraft den 1958.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lov nr. 151 af 7. maj 1937 om tekniske installationer, der omfatter såvel elektriske installationer som gas-, vand- og sanitetsinstallationer samt arbejder ved kloakanlæg, har i de senere år gentagne gange givet anledning til kritik. Især har lovens bestemmelser om installatørautorisationerne været kritiseret, og kritikken har navnlig været rettet mod det forhold, at loven ikke tilsikrer den kvalificerede ansøger en egentlig ret til at blive autoriseret som installatør, men overlader det til de enkelte værkers skøn, om et autorisationsændrings skal inddekkes eller ej. Det findes stridende mod almindelige næringsfrihedsprincipper, at den, der har gennemgået den foreskrevne uddannelse og har bestået de dertil hørende prøver, ikke skulle være berettiget til at drive selvstændig næring på sit område, når hans personlige og økonomiske forhold i øvrigt kan godtages.

Ministeriet for offentlige arbejder er for sit vedkommende enigt i disse betragtninger og finder, at der bør ske en principiel ændring af den her omhandlede lovgivning, således at der lovfæstes en ret for den, der opfylder visse bestemte betingelser, til at få autorisation. I praksis kunne noget tilsvarende formelt gennemføres ved en benyttelse af ministeriets i den gældende lov indeholdte beføjelse til efter påklage at omgøre værkernes afgørelser, men en sådan efter faste retningslinier anlagt systematisk omgørelse af alle afslag på autorisationsansøgninger fra kvalificerede ansøgere ville efter ministeriets opfattelse stride mod det selvstyre, som er tillagt autorisationsgiverne. Loven af 1937 kan med sin rekursbestemmelse kun antages at ville tillade mindre indgreb i dette selvstyre, ikke principielt at tilsigte det afskaffet.

De forberedende overvejelser med henblik på udarbejdelsen af lovforslag har ført til den opfattelse, at det vil være hensigtsmæssigt at adskille lovgivningen om elektriske installationer, for hvilke der i forvejen i andre henseender er lovgivet gennem stærkstrømsloven og det dertil knyttede stærkstrømsreglement, fra de øvrige tekniske installationer, for hvis vedkommende der — bortset fra installationsloven af 1937 — ingen selvstændig lov-

givning eksisterer. Spørgsmålet om autorisationsgivningen og spørgsmålet om behovet for en særlig lovgivning på dette sidste område er for tiden til behandling i et af ministeriet på foranledning af de direkte interesserede instanser nedsat udvalg.

Om en efter de fornævnte synspunkter ændret lovgivning vedrørende elektroinstallatører har ministeriet optaget direkte forhandling med elektricitetsrådet, Danske Elværkers Forening, Foreningerne af Elektroinstallatører i København og Provinsen og Dansk Elektrikerforbund, der alle har kunnet tiltræde hovedprincipperne i det derefter udarbejdede, foranstående lovforslag. Hovedindholdet af forslaget er, at enhver, der opfylder de i loven fastsatte betingelser, har krav på at blive autoriseret som elektroinstallatør og i givet fald vil kunne få dette krav fastslået ved domstolene. Der er samtidig åbnet en vis mulighed for, at også ansøgere, der ikke fuldt ud opfylder disse betingelser, kan blive autoriseret, men sådanne ansøgere har ikke noget retligt krav på autorisation og kan derfor ikke indbringe et eventuelt afslag for domstolene. Derimod er der foreslået adgang til en administrativ prøvelse gennem afslagets indbringelse for ministeriet. I øvrigt skal man, idet man henviser til bemærkningerne til lovforslagets enkelte paragraffer, fremhæve følgende punkter:

1) Autorisationsretten forbliver efter forslaget som hidtil hos de enkelte elektricitetsforsyningsanlægs ledelser, og autorisationen skal fortsat kun gælde inden for et bestemt forsyningsområde. I modsætning til tidligere foreslås ved forslagets § 2, stk. 2, autorisationsordningen gjort obligatorisk for alle offentlige elektricitetsforsyningsanlæg.

2) Den installatør, som opfylder visse generelle betingelser, jfr. forslagets §§ 4 og 5, har krav på at få autorisation som elektroinstallatør inden for det forsyningsområde, hvor han har fast værksted og kontor. Såfremt han er i besiddelse af en sådan hjemstedsautorisation, skal han endvidere have krav på at få autorisation under andre forsyningsområder overalt i landet, når han opfylder de generelle krav, der stilles af de pågældende forsyningsanlægs ledelser til erlæggelse af depositum, der